

Навіны

РАДАЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

нумар 6

КРОНІКА

верасень 1999 г.

БНФ зарэгістравані

16 верасня начальнік упраўлення Міністэрства юстыцыі Міхаіл Сухінін паведаміў пра паспяховаю перарэгістрацыю руху Беларускага Народнага Фронт «Адраджэньне».

Між тым, пасведчаньне аб рэгістрацыі прадстаўнікам БНФ яшчэ не было перададзена. Паводле словаў М. Сухініна, Міністэрства атрымаў факс за подпісам старшыні Фронту Зянона Пазьняка, дзе ўтрымліваецца просьба ўручыць пасведчаньне аб рэгістрацыі БНФ «Адраджэньне» намесьніку старшыні арганізацыі Юрыю Беленькаму.

«Не ганусьціць раскопу!»

Зварот пад такім назовам быў аднагалосна прыняты на адбыўшымся 11 верасня Сойме БНФ «Адраджэньне».

На Сойме руху БНФ было прынята рашэньне правесці заключную 2-ю сэсію VI Зьезду БНФ «Адраджэньне» 30-31 кастрычніка. На гэтую ж дату Сойм Партыі БНФ прызначыў правядзеньне IV Зьезду Партыі БНФ. Былі прынятыя пастановы падтрымаць ініцыятывы правядзеньня акцыі пратэсту прафсаюзаў 30 верасня і ўсеагульнай масавай акцыі пратэсту супраць нелегітымнага рэжыму, у абарону свабоды і незалежнасьці Беларусі 17 кастрычніка.

Была зацьверджана дэлегацыя Партыі БНФ для ўдзелу ў перамовах з уладамі пры пасярэдніцтве АБСЭ. Сойм прыняў адмысловую пастанову з падцьвярдзеньнем, што Праграмай Партыі БНФ зьяўляецца Праграма руху БНФ «Адраджэньне, назваў нестатутнымі распараджэньні Зянона Пазьняка аб адхіленьні Лявона Баршчэўскага з пасады в. а. старшыні Партыі БНФ і аб прызначэньні асобнага ад руху зьезду Партыі БНФ.

Рашэньнем Сойму была ліквідаваная пасада палітычнага куратара Упраўленьня, якую займаў намесьнік старшыні Сяргей Папкоў. Сойм вызваліў ад пасады адказнага сакратара Упраўленьня Анатоля Крыварота і да заканчэньня VI Зьезду БНФ «Адраджэньне» даручыў выконваць абавязкі адказнага сакратара Упраўленьня Вячаслава Сіўчыка.

30 верасня працоўныя пратэстуюць супраць голаду і холаду. Выйзем разам!

Даслоўна

Адкрыты ліст Зянону Пазьняку

Паважаны Зянон Станіслававіч!

Нягледзячы на тое, што сп. Папкоў і зьезд разьвялі нас у розныя бакі, лічу сваім абавязкам даслаць Вам гэты ліст.

Мяркую, тое, што здарылася, было непазьбежна, і 1.08 я, як і многія, вымушаны быў прыняць няпростасе рашэньне. Тым ня менш, яшчэ за тры дні да зьезду я рабіў усё магчымае, каб пераканаць «пазыцыю» ў неабходнасьці (у магчымасьці гэтага яны не верылі) канструктыўнае размовы з Вамі. І пераканаў. Мае прапановы былі прынятыя. Да Вас яны прыехалі зь мірам і жаданьнем аб усім дамовіцца, як сябрам. Але, як высветлілася, усё рашэньні былі прынятыя, і іх заставалася толькі выслухаць. Вельмі канкрэтна па форме.

Такім чынам, зноў, як і падчас выбараў, верх атрымалі дэструктыўныя сілы й меркаваньні, якія рабілі мяне й шмат іншых Вашымі ворагамі, але запэўнівалі Вас у перамозе. У выніку Вы адрывалі працягнутую руку.

У першы дзень зьезду да глыбокае начы нашыя дэлегацыі абмяркоўвалі, што рабіць. Падтрымаць Пазьняка —

значыць, пайсьці на раскол, на кастрыцю арганізацыі. Не падтрымаць — зрабіць штосьці не зусім годнае. У рэшце рэшт быў абраны трэці варыянт, каб старшыня на зьездзе ня быў абраны, а зьезд — адкладзены. Такі варыянт даваў час для пошуку кампрамісаў і шанец для захаваньня арганізацыі.

У гэтым была сутнасьць нашае пазыцыі.

Што тычыцца Вашае пазыцыі, то, нягледзячы на тое, што ў ёй утрымлівалася нямала з таго, што мы абмяркоўвалі раней, там адначасна гучалі прапановы, якія рабілі ўсё папярэдняе ня больш чым гучнай дэкларацыяй. Пацьверджаньнем таму сталі прапанаваныя склад Сойму й намесьнікаў, што й вырашыла зыход зьезду.

Прывялі ж зьезд да такога выніку тэа «добрабычліўцы», якія іх рыхтавалі. Можна павіншаваць іх!

На жаль, Зянон Станіслававіч, за маім адмоўным стаўленьнем да пэўных сяброў Фронту Вы бачыце толькі прадмет маіх асабістых адносінаў зь імі.

заканчэньне на стар. 5

Не гапусьціць расколу!

Зварот Сойму БНФ «Адраджэньне»

Беларусь перажывае складаны, магчыма, паваротны момант гісторыі. Але нашай краіны, на жаль, зазначаныя толькі слаўнымі перамогамі ў імя Бацькаўшчыны, але й чарадой чалавечых памылак, вынікі якіх фатальна адбіваліся на долі Беларусі.

І Беларускі Народны Фронт зазнае цяпер не найлепшую часіну. Але ж тое, што існуе разьбежнасьць поглядаў на конт тактыкі, зусім нармальна. Галоўнае, што паміж прадстаўнікамі розных думак у Фронце няма ідэалагічных разыходжаньняў.

Ва ўменьні пераадолюваць супярэчнасьці без расколу павінна праявіцца мудрасьць кіраўнікоў Фронту і дэлегатаў Зьезду. Носьбіт беларускае нацыянальна-незалежнаскае ідэі - Беларускі Народны Фронт - засьведчыць гэтым сваю адказнасьць перад будучыняй Беларусі.

Разбурыць шматкроць лягчэй, чым стварыць, і стакроць цяжэй потым адбудоваць разбуранае. Раскол Фронту на рух і партыю, якімі б высновамі ды мэтамі ён ні абгрунтоўваўся, - безадказны крок. Як падзяліцца міжсобку тысячам людзей, якія пачуваюцца неад'емнаю часткаю як руху, гэтак і партыі?

Заўжды кепскі мір лічыўся лепшым за «добраю» сварку. Заклікаем прапагандыстаў расколу: спыніцеся! Не губіце Фронт!

*г. Менск,
11.09.1999г.*

Рашэньне Сойму БНФ «Адраджэньне»

У адпаведнасьці з Статутам БНФ «Адраджэньне» і рашэньнем 6 Зьезду БНФ (1-я сэсія) правесці заключную, 2-ю сэсію Зьезду 30-31 кастрычніка 1999 г. у Менску.

*г. Менск,
11.09.1999г.*

Рашэньне Сойму Партыі БНФ

У адпаведнасьці з Статутам Партыі БНФ правесці 4 Зьезд Партыі БНФ пасля выбараў кіраўнічых органаў Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне», 30-31 кастрычніка 1999 г. у Менску.

*г. Менск,
11.09.1999г.*

Прэс-канфэрэнцыя кіраўніцтва БНФ

па выніках Сойму, што адбыўся 11 верасьня 1999 г.

13 верасьня 1999 г., Менск, сядзіба БНФ

Прысутныя: намеснікі старшыні БНФ Вінцук Вячорка і Сяргей Папкоў, сакратар Управы Алесь Бяляцкі, адказны сакратар Управы Вячаслаў Сіўчык (вядучы). Рэплікі зь месца падаваў сакратар Управы Аляксандр Чэхольскі.

Стэнаграма прэс-канфэрэнцыі друкуецца зь невялікі скаранчэньнямі.

Вінцук Вячорка: — Гэта быў чарговы Сойм Беларускага Народнага Фронту. Нашыя Соймы адбываюцца паводле рэглямэнту ў другую суботу кожнага месяца. Папярэдні Сойм быў прапушчаны з прычыны таго, што ў нас першая сэсія зьезду прыпала на жнівень. Мы звычайна і да таго жнівеньскія соймы прапуськалі з прычыны зразумелай — цяжка сабраць кворум у адпачынкавы час.

Задачай гэтага Сойму, а акрамя Сойму Беларускага Народнага Фронту адбыўся таксама і Сойм Партыі БНФ, было перадусім прызначыць дату другой сэсіі зьезду Беларускага Народнага Фронту (руху) і дату правядзеньня зьезду Партыі Беларускага Народнага Фронту. Гэтая дата была вызначаная — 30-31 кастрычніка 1999 г. (апошнія выхадныя кастрычніка), месца правядзеньня — горад Менск.

Матывацыі вызначэньня менавіта такой даты вынікаюць, па-першае, з рашэньня, якое было аднагалосна прынятае напрыканцы першай сэсіі зьезду Беларускага Народнага Фронту, — правесці другую сэсію ў верасьні-кастрычніку. Па-другое, на бліжэйшы час прыпадаюць дзьве значныя акцыі. Адна — 30 верасьня (прафсаюзная акцыя), а другая — 17 кастрычніка (усагульная пратэстацыйная акцыя).

Варта засяродзіцца на правядзеньні гэтых масавых палітычных акцыяў, каб мець потым спакойнейшую сытуацыю і разьвязаныя рукі для арганізацыйнай працы па зьездзе. Урэшце, пэўнае значэньне таксама меў вядомы кожнаму з вас сельскагаспадарчы беларускі каляндар. Каб людзі маглі прыехаць з раёнаў, трэба, каб яны сабралі свой ураджай.

У рэглямэнце працы Сойму Беларускага Народнага Фронту, натуральна, закладзенае палажэньне аб кворуме. Паведамляю вам, што кворум для прыняцьця любых рашэньняў быў. 29 сяброў Сойму Беларускага Народнага Фронту было зарэгістравана на гэтым паседжаньні.

Была прынятая асобная пастанова Сойму Беларускага Народнага Фронту падтрымаць абедзьве акцыі пратэсту: прафсаюзную — 30 верасьня і ўсагульную — 17 кастрычніка.

Былі заслуханыя інфармацыі сп. сп. Бе-

ленькага і Хадыкі аб працы дэлегацыі Беларускага Народнага Фронту на міжпартыйнай нарадзе і пры падрыхтоўцы перамоваў пад эгідай АБСЭ.

Гэтыя выступы былі абдыскутаваныя. Падчас дыскусіі была дасягнутая згода, што неабходна адстойваць прынцыповыя пазыцыі Беларускага Народнага Фронту. Выкладзеныя яны намі былі яшчэ на V зьездзе БНФ — пазыцыі, без якіх любы перамовы пазбаўленыя сэнсу. Але, з другога боку, нельга даць падставы каму б там ні было абвінаваціць Беларускі Народны Фронт у нейкіх намаганьнях перамовы сарваць.

Была зацьверджаная дэлегацыя Партыі Беларускага Народнага Фронту для ўдзелу ў перамовах. Яе склад адрозьневаецца ад таго, які папярэдні быў зацьверджаны Управай (*дзеля параўнаньня гл. «Навіны БНФ» №4/1999, — рэд*): Лявон Баршчэўскі, Юрась Беленькі, Вінцук Вячорка, Станіслаў Гусак, Мікола Анцыповіч, Мікола Пачкаеў.

Алесь Бяляцкі: — На Сойме разглядаліся некаторыя арганізацыйныя пытаньні. У прыватнасьці, адказны сакратар Фронту сп. Крыварот быў аднагалосна вызвалены са сваёй пасады па прычынах, якія сябры Сойму палічылі даволі важкімі — пра гэта сьведчаць вынікі галасаваньня. Часова выконваючым абавязкі (да правядзеньня зьезду) на пасаду адказнага сакратара прызначаны сп. Сіўчык.

Пра вынікі правядзеньня Сойму інфармацыя была ў той жа дзень сп. Баршчэўскім даведзена да сп. Пазыняка. Часткова зачытаю гэты ліст, які датычыцца, найперш, пытаньня кворуму, таму што пытаньне кворуму было даволі важным для легітымнасьці прынятых рашэньняў. Сэнс такі: Інфармую Вас, што згодна з рэглямэнтам Сойму, яго дзейны кворум складае 28 чалавек. З 67 сябраў Сойму, што засталіся ад V зьезду, больш як 3 разы запар адсутнічалі (на рэглямэнту правядзеньня Сойму аўтаматычна сябры, якія адсутнічалі больш за 3 разы, ня ўлічваюцца пры падліку кворуму): Васіль Быкаў, Ігар Гермянчук, Алесь Белянкоў, Міраслаў Кобаса, Мікола Маркевіч, Людзьміла Майсеня, Сяргей Навумчык, Уладзімер Несьпер, Зянон Пазыняк. Аляксандр Самец напісаў заяву аб выхадзе з Сойму. Усяго зарэгістравалася 29 сяброў Сойму. Сп. сп. Беленькі і Старчанка — гэтыя сябры Сойму не зарэгістраваліся, але яны выступалі ў пытаньнях парадку дня, сп. Беленькі выступаў, у прыватнасьці, больш за гадзіну... Такім чынам, ёсьць спрэчнае пытаньне — лічыць іх ці не лічыць...

заканчэньне на стар. 4

Раскол БНФ - гэта безаказнасць

Ці можна сказаць, што «раскол» у Фронце адбыўся?

Пакуль што так сказаць нельга. За выключэннем некалькіх арганізацый у Менску й рэгіёнах, а таксама кіраўніцтва Фронту, Фронт застаецца адзінай арганізацыяй. Пераважная большасць сяброў Фронту не падзяляе сябе на «патрыётаў» і «калябарантаў».

Не зьяўляецца сведчаннем расколу й падзел галасоў на зьездзе падчас абрання старшыні. Раскол узнікае там, дзе значная частка сябраў арганізацыі не жадае згадзіцца з прынятымі рашэннямі й заяўляе аб сваім выхадзе з арганізацыі альбо прапануе яе падзел.

У нашай сытуацыі падзел Фронту прапануецца з боку старшыні арганізацыі, які незадаволены вынікамі зьезду, і пэўнай групай асобаў, якія правакуюць яго на гэтыя дзеянні. Зразумела, калі такія прапановы будуць падтрыманы больш шырока, падзел Фронту можа стаць непазьбежным. На гэта й разьлічваюць прыхільнікі ідэі «расколу».

Якія матывы дзеянняў сп. Папкова й яго прыхільнікаў?

Матывы дзеянняў гэтых асобаў палягаюць у захаванні свайго становішча ў арганізацыі, якое яўна не адпавядае іх здольнасцям ды аўтарытэту. Для гэтага ім неабходна падтрымка значна больш важкай асобы, якая б мела свае «аб'ектыўныя» патрэбы ў іх «паслугах». Па зразумелых падставах, такую асобаю імі абраны Пазыняк.

Каб заручыцца прыхільнасцю кіраўніка Фронту, дэманструецца поўная ляльнасць да яго рашэнняў і дзеянняў. Адпаведна арганізуецца й інфармацыя, якая носіць форму альбо дыфірамбаў, альбо даносаў. Кіраўніку Фронту, які знаходзіцца за мяжой, свочасова й у дэталях апісваецца ўся дзейнасць яго «нядобразычліўцаў», а таксама й пляны іх «жудаснае змовы», што рыхтуецца супраць яго. Выдае на тое, што гэтыя пільныя спадары адзіныя, хто хоча й можа яго абараніць.

Менавіта так ствараўся апошнім часам хваравіты й неабгрунтаваны недавер кіраўніка Фронту да многіх сваіх сябраў былі арганізаваны яго непаразуменні з шэрагам рэгіянальных лідэраў, менавіта так з'явіліся «дзіўныя» прапановы па складзе Сойму й намеснікаў.

Ці маюць адносіны да расколу Фронту іншыя палітычныя сілы й спэцслужбы?

Ёсць пэўныя ўплывы, якія, аднак, ня маюць рашаючага значэння. Вострая канфліктная сытуацыя ў Фронце ёсць вынікам нутранага развіцця арганізацыі, праблемаў яе кіраўніцтва й складанага палітычнага становішча ў краіне.

Спазылкі на прошукі варожых сілаў,

На пытанні рэдакцыі адказвае
Анатоль Фёдараў,
старшыня
Магілёўскай
абласной арганізацыі
БНФ

як і пошук здраднікаў альбо тых, каго «купілі», неабходныя вядомым нам асобам, каб апраўдаць сваю недарэчную дзейнасць і прыхаваныя намеры, а таксама як безадмоўны сродак супраць сваіх апанэнтаў.

Фактычна ж, скарыстоўваючы пэўныя хібы ў характары й становішчы кіраўніка арганізацыі, Фронт імкнецца падзяліць менавіта гэтыя спадары, пры тым падзяліць рукамі самога Пазыняка.

Невыпадкова абраны й аб'ект мэты – Партыя БНФ. Такім чынам, мяркуецца ня толькі забяспечыць сваё далейшае палітычнае існаванне, але й пазбавіцца ад «нядобразычліўцаў», пакінуўшы ім ролю грамадзкай «абслугі». Дзеля таго й прапануецца стварэнне дзіўнай кааліцыі.

Ці можна прадухіліць «раскол» Фронту?

Можна, калі з боку ўдзельнікаў канфлікту будуць праяўленыя добрая воля й павага адзін да аднаго.

Нельга ігнараваць таго факту, што большасць сяброў Фронту не жадае й ня лічыць магчымым падзел арганізацыі. Адначасна настойліва гучаць прапановы вярнуцца да калегіяльнасці ў працы кіраўніцтва, спыніць разбуральную дзейнасць у ім дэструкцыйных асобаў. Прапануецца таксама, каб непасрэднае кіраўніцтва Фронтам ажыццяўлялася ў Беларусі, а кіраўнік Фронту ўзяў на сябе тыя функцыі, якія ён здольны рэальна й эфектыўна выконваць, знаходзячыся за мяжой. Істотна, што гэта вельмі адказныя функцыі.

У кожным выпадку, каб прадухіліць пагрозу «расколу», патрэбны дыялёг паміж асноўнымі ўдзельнікамі канфлікту. Але, на жаль, прыхільнікі ідэі «расколу» ўхіляюцца ад дыялёгу,

імкнучыся ўсе пытанні вырашаць іншымі, недапушчальнымі ў дэмакратычнай арганізацыі сродкамі. Выразным сведчаннем чаму сталі сабатаваныя працы чарговага паседжання Сойму БНФ 11.09.99 г. і прапановы аб правядзенні «правільнага» зьезду Партыі БНФ.

Што будзе, калі падзел Фронту ўсё ж адбудзецца?

Найбольш верагодна, што ў такой сытуацыі ў арганізацыі працяглы час будуць адбывацца вельмі вострыя канфлікты як у «цэнтры», так і ў рэгіянальных структурах, уключаючы шальмаванне асобных сябраў, даносы ў адпаведныя органы, судовыя разборкі ды інш. Усё гэта надоўга выключыць Фронт з рэальнага ўдзелу ў палітычным працэсе.

Прыхільнікі «расколу» Фронту выношваюць пляны правядзення альтэрнатыўнага зьезду. Як да гэтага ставіцца?

Правесці альтэрнатыўны, «правільны» зьезд магчыма толькі пры грубых фальсыфікацыях па складзе яго дэлегатаў і гарадоў іх вылучэння, а таксама ў парушэнне Статутаў Партыі БНФ і руху БНФ «Адраджэнне». Гэта непазьбежна прывядзе да цяжкіх судовых разбораў і цяжбы з Мініюстам.

Але ня толькі. Арганізацыя альтэрнатыўнага зьезду прывядзе да паралізацыі на няпэўны час дзейнасці Фронту й яго структураў, а таксама да крайняй канфрантацыі й варожасці ў яго шэрагах, пасля чаго гаварыць аб нейкай «кааліцыі» будзе немагчыма. Вынікам такіх дзеянняў, найхутчэй, можа стаць і скасаванне рэгістрацыі Народнага Фронту.

Прэс-канфэрэнцыя кіраўніцтва БНФ

пачатак на стар. 2

Гэта ня так прынцыпова, таму што кворум у любым выпадку ёсць. І сп. сп. Банкевіч, Кулік, Чэхольскі прысутнічалі, але не рэгістраваліся.

Вось такая інфармацыя адносна кворуму і тых зьменаў, што адбыліся ў кіраўніцтве Фронту.

Вячаслаў Сіўчык: — Таксама была адменена спецыяльная пастанова Сойму, па якой быў палітычны куратар Управы (пасаду займаў Сяргей Папкоў, — рэд.). Гэта пастанова адменена.

І, самае важнае, на Сойме быў прыняты аднагалосна дакумэнт — “Не дапусьціць расколу!” (гл. стар. 2, — рэд.).

Я думаю, што хопіць сілаў, каб Беларускі Народны Фронт ня быў расколаны і ў адпаведнасьці са Статутам Народнага Фронту адбыўся правамоцны зьезд, дату якога прызначыў як Сойм Беларускага Народнага Фронту, так і Сойм Партыі БНФ.

Сяргей Папкоў: — Я хачу зрабіць для прэсы заяву аб тым, што ў суботу адбылася нарада часткі сябраў Сойму. Сойму не было. Кворум для прыняцьця рашэньняў на Сойме — 32 сябры Сойму, прысутнічала — толькі 29. Гэта па-першае.

Па-другое. Зараз праходзіць VI зьезд Беларускага Народнага Фронту. Сойм справаздачу сваю зрабіў і склаў свае паўнамоцтвы. Зараз сытуацыя ў Фронце — абраны старшыня Беларускага Народнага Фронту на VI зьездзе і фактычна Фронтам кіруе кіраўніцтва зьезду на гэты пэрыяд. Таму большая частка сябраў Сойму не прысутнічала на скліканым сп. сп. Баршчэўскім, Вячоркам і Бяляцкім Сойме і лічыць, што ўсе рашэньні прынятыя на гэтым паседжаньні, на гэтай нарадзе — яны не правамоцныя. У сувязі з тым, што падчас зьезду... перад гэтым было рашэньне Сойму Партыі БНФ 29-30 жніўня пачаць зьезд. Паколькі груба было парушана вядучым Баршчэўскім (зьезд нават не быў адкрыты), то сваім загадам старшыня Партыі БНФ Зянон Пазьняк прызначыў дату правядзеньня зьезду Партыі БНФ на 26 верасьня. Зьезд Партыі БНФ адбудзецца 26 верасьня.

Аляксандр Чэхольскі (рэпліка зь месца): — Дадатак яшчэ па кворуму. Я хачу зьвярнуць увагу... Калі дзейнічаць па таму прынцыпу, што вам даклалі зараз, выключылі гэтых сяброў, я зьвяртаю вашу ўвагу: сп. Асташынскі год, напэўна, не зьяўляўся, сп. Асіпцоў — больш за 3 месяцы не зьяўляўся і сп. Шкурко — таксама больш за 3 месяцы не зьяўляўся. Вось такі дваісты падыход... Трох гэтых чалавек таксама тады нельга лічыць у кворум. Іх палічылі, яны галасавалі, калі прымалі рашэньне.

Алесь Бяляцкі: — Згодна з палажэньнем аб працы Сойму, любы сябра Сойму, які не зьяўляецца хоць два гады, але калі ён зьяўляўся — ён аўтаматычна ўлічваецца пры падліку галасоў, калі толькі няма ягонага заявы аб выхадзе з Фронту. Калі Зянон Станісла-

вавіч Пазьняк заўтра зьявіцца ў Менску, то значыць, што пасьяляўтра на Сойме ягоны голас будзе лічыцца аўтаматычна... Размова ідзе пра аўтаматычны няўлік голасу любога сябра Сойму, які па нейкіх прычынах не прысутнічае на Сойме. Гэта норма была прынятая ў нас заўсёды, яна дазваляе праводзіць Соймы, таму што шмат сяброў па даволі важных прычынах адсутнічалі. Напрыклад, сп. Барадулін зараз цяжка хварэе, сп. Севярынец знаходзіўся ў Магілёве на адным з мерапрыемстваў “Маладога Фронту”, сп. Нікітчанка і Капуцкі — у камандзіроўках... Абсалютна зразумелая прычына адсутнасьці гэтых людзей і ёсць тэхналягічны падыход да гэтых спраў, які замацаваны ў палажэньні працы Сойму, таму тут ня бачу ніякіх разыходжаньняў з тым, пра што мы казалі ад самага пачатку.

Вячаслаў Сіўчык: — Больш таго, на Сойме прысутнічалі 34 сябры Сойму ўключаючы Алесь Чэхольскага, проста ўпершыню ў нашай практыцы сутыкненьне з двайнымі стандартамі.

Пытаньне: — І да сп. Папкова і да сп. Вячоркі. Вы казалі, што абраны ўсё ж быў на зьездзе старшыня. Чым вы бы маглі матываваць гэта, бо да апошняга часу лічылася, што старшыня ня быў абраны? Па-другое, як бы вы пракамэнтавалі тое, што Сойм адхіліў вас ад куратарства — зьнішчыў пасаду куратара Управы? І другое пытаньне: як бы вы пракамэнтавалі сытуацыю ў Фронце і выказваньні сп. Папкова?

Сяргей Папкоў: — Адрозна адкажу на другое пытаньне. Я ўжо сказаў, што ўсе рашэньні нарады — ня Сойму, а нарады, якая адбылася ў суботу, — неправамоцныя. Таму застаецца адказным сакратаром у Фронце сп. Крыварот, і я застаюся куратарам Управы. Як быў, так і застаюся.

Пытаньне: — Чаму няма Крыварота?

Сяргей Папкоў: — Крыварот ёсць, ён на працы, проста тут не запрасілі... Цяпер на першае пытаньне пра старшыню. Па Статуте старшыня абіраецца большасьцю. Было два кандыдаты. Старшыня Зянон Пазьняк набраў больш, чым апанэнт, і старшыня абраны. Апанэнт набраў 152, старшыня — 156. Старшыня абраны! Большасьцю галасоў! Таму ўсе гэтыя далейшыя нюансы і інсінуацыі, іншае — гэта... Таму зараз фронтаўцы на гэта не зьвяртаюць увагі, хто што нехта гаворыць.

Пытаньне: — А чаму вы не прысутнічалі на Сойме?

Сяргей Папкоў: — На Сойме... Я быў у гэты час у Кіеве, прысутнічаў на II Панэўрапейскім форуме, арганізаваным Эўрапейскай Народнай партыяй, і таму адсутнічаў.

Віцук Вячорка: — Я выказаў стаўленьне да таго, што адбываецца ў Фронце, у кантэксьце агульнапалітычнай сытуацыі падчас Сойму. Лічу, што пасьяля сканчэньня легітымных паўнамоцтваў Лукашэнкі ўзьнікае новая і спрыяльная сытуацыя для зьменаў у нашай краіне, і Фронт у гэтай сытуацыі, можа быць як ніколі,

трэба дбаць пра нутраное арганізацыйнае і тактычнае адзінства. Спадзяюся, што акцыі, якія трэба правесці, патрабуюць вялікай мабілізацыі сілаў. І перамовы абавязкова вымагаюць моцнага падпору, падпору з боку вуліцы, падпору з боку скаардынаваных міжсобку актараў грамадзянскай супольнасьці, партыяў, прафсаюзаў, грамадзкіх арганізацыяў. Усё гэта па сур’ёзнасьці значна перавышае нутраныя праблемы, якія цяпер ёсць у Фронце. Я спадзяюся, што падчас гэтай канструктыўнай працы удалася пераадолець праблемы, якія, натуральна, у Фронце ёсць.

Пытаньне: — Удакладню. Вы не выключаеце такой магчымасьці, што 25 верасьня адбудзецца зьезд Партыі Беларускага Народнага Фронту, зарганізаваны Зянонам Пазьняком, а 30-31 кастрычніка адбудзецца зьезд, прызначаны Соймам?

Віцук Вячорка: — Я думаю, што, як у дзяржавы ёсць Канстытуцыя, так у арганізацыі — Статут, і ўсё ў арганізацыі павінна адбывацца ў межах Статуту. Імправізацыі з боку нейкай групы магчымыя, але што да мяне, я буду, па-першае, бараніць вернасьць Статуту, па-другое, бараніць адзінства Фронту.

Вячаслаў Сіўчык: — Калі можна, я дадам у адказ на гэтае пытаньне. Практычнаправядзеньне зьезду Партыі Беларускага Народнага Фронту ў верасьні не магчыма, бо вядома пазьшыя дзевяць абласцей па гэтым пытаньню — гэта Гарадзенская і Магілёўская вобласці. Больш таго. Тая вэрсія, арыгінальная, якую сёння агучваў на нашай прэсавай канфэрэнцыі Сяргей Пятровіч Папкоў, яна практычна не патрабуе камэнтараў. Вы самі людзі разумныя, самі прысутнічалі на зьездзе, бачылі — абраны там быў старшыня, ці не абраны старшыня. Я магу толькі дадаць, што згодна з нашым Статутам Партыі БНФ, дату зьезду прызначае Сойм Партыі Беларускага Народнага Фронту. Вось гэтае ў суботу і было зроблена. Таму ні юрыдычных падстаў, ні нават магчымых падстаў тэхнічных у гэтай групоўскай для правядзеньня зьезду няма.

Пытаньне: — А можна тады запытацца ў сп. Чэхольскага, чаму Вы не рэгістраваліся на Сойме пры тым, што Вы былі ў памяшканьні Управы?

Аляксандр Чэхольскі: — Я адкажу на гэтае пытаньне. Я магу рэгістравацца — магу не рэгістравацца. Па-другое, я, прабацце мяне, не зьбіраюся ўдзельнічаць у брудных гульнях.

Пытаньне: — Дык Вы б не прыходзілі. А прыйшлі і не зарэгістраваліся?

Аляксандр Чэхольскі: — Я патлумачу — я не зьбіраюся ўдзельнічаць у брудных гульнях.

Пытаньне: — Таксама пытаньне да сп. Чэхольскага. Як Вы тут чулі, Вашыя калегі вырашылі падтрымаць акцыю 30 верасьня і 17 кастрычніка. Ці ёсць факцыя на гэтыя мерапрыемствы сп. Пазьняка?

Аляксандр Чэхольскі: — Пакуль яшчэ ня чуў рэакцыі.

Адкрыты ліст Зянону Пазьняку

пачатак на стар. 1

Але гэта ня так. Для мяне сп. Папкоў — гэта не асоба, а зьява, якая стала вынікам пэўных праблемаў у Фронце і Вашых праблемаў. Гэта «распуцішчына», распад. Падтрымка і выкарыстаньне такіх асобаў ёсьць *зьява для ўсіх*. Гэта дыскрэдытацыя арганізацыі і ганьба для Вас асабіста. На жаль, Вы гэтага, здаецца, не заўважылі.

Але справа ня толькі ў гэтым. Гэтая асоба, незалежна ад матываў яе паводзінаў, зьяўляецца разбуральнікам Фронту і Вашым магільшчыкам! Гаворка, што Вы ня бачыце яе дзейнасьці, — не аргумент. Бачны яе вынікі. Калі ж кіраўнік не жадае зьвяртаць на іх увагу альбо шукае надуманых прычынаў, яму прыйдзеца змагацца нават не з рэальнасьцю, а самому з сабой.

Так адбываліся апошнія выбары. Так быў справакаваны канфлікт з рэгіянальнымі арганізацыямі. Так зьявіліся «дзіўныя» прапановы на зьездзе. Так былі зроблены пасьпешлівыя заявы пасля Зьезду. Заявы і дзеянні, якія выклікалі толькі шкадаваньне і здзіўленьне.

Па сутнасьці сёньняшніх справаў.

Зразумела, мы атрымалі Ваш ліст да сяброў Фронту ад 08.08.99 г. і абмеркавалі яго. Стаўленьне большасьці нашых сяброў і маё асабістае да зробленых прапаноў аб падзеле Фронту нэгатыўнае. Мы ведаем, хто іх рыхтаваў. А таму зноў, як і ў траўні, пасля выбараў, я з усёй адказнасьцю заяўляю, што гэта правакацыйныя прапановы, гэта вайна ў Фронце і разбурэньне Фронту. Я гавару гэта як чалавек, які 10 гадоў займаецца непасрэднай арганізацыйнай працай у структурах.

На першы погляд, прапановы выглядаюць абгрунтаванымі і прыгожымі. Але гэта той выпадак, калі гавораць, што добрымі намерамі выбрукавана дарога ў пекла. Нават да гэтага часу, калі Фронт заставаўся адзінай маналітнай арганізацыяй, у многіх яго структурах узніклі вельмі цяжкія канфлікты, якія прыводзілі да паралізацыі гэтых структураў, да іх драбленьня і разбурэньня. Гэта адна з прычынаў крайняй слабасьці нашых арганізацыяў у шэрагу рэгіёнаў. Калі ж падзел і непазьбежны канфлікт у фронцэўскія структуры будзе ўнесены масава, пачнецца самае неверагоднае, уключаючы гвалт, нахабную хлусню, шантаж, даносы ў адпаведныя органы, судовыя разборкі ды інш. Нямаюць што з гэтага арсеналу выкарыстоўваецца ўжо сёньня. У поўнай меры адчуў гэта на сабе. Менавіта так «адстойвае» інтарэсы Пазьняка ўсё тая ж група асобаў, падзьвяргаючы ганьбе і шэльманьню яго «ворагаў». Так, ім у прыклад, дзейнічаюць ужо іншыя. Што ж будзе далей?

Але ёсьць іншы шлях. Шлях паразуменьня і узаемнай павагі. Павагі да тых, Зянон Станіслававіч, з кім Вы пачыналі, з тымі, каго Вы сёньня называеце «кан-

фармістамі», а сп. Папкоў, больш шчыра — «калябарантамі». Магу Вас заверыць, «калябарантамі» хутка будзе асноўная большасьць сяброў Фронту, *сёньня ўжо большасьць*. У «патрыётах» жа са сп. Папковым застанецца купка маргіналаў, крыклівай і ні да чаго няздатнай публікі, ізаляванай грамадствам. Я за гэтымі «патрыётамі» не пайду і іншым не параю.

Адносна кааліцыі.

На мой погляд, стварэньне такога кааліцыі выглядае штучна. Да таго ж, яна будзе разьдзірацца нутранымі супярэчнасьцямі і сваркамі. Немагчыма таксама, каб адна частка кааліцыі ўтрымлівалася за кошт другой. Ня думаю, што сп. Вячорка, Бяляцкі, Івашкевіч, Сіўчык, Баршчэўскі, Хадыка і шмат хто іншы задаволяцца працай у грамадзкім сэктары, куды іх гуртам «сьпісалі». Ня пойдучь яны і ў іншыя партыі, «пад Ганчара» або каго яшчэ. Нежаданьне лічыцца з гэтым ёсьць нежаданьне лічыцца зь імі як асобамі, і нічога добрага ня дасць.

Што тычыцца маёй пазыцыі, то яна застаецца ранейшай і сутнасьць яе ў наступным:

1. *Фронт застаецца адзінай згуртаванай арганізацыяй, якая паступова зноў пераўтвараецца ў шырокі грамадзкі і палітычны рух.*

2. *Зьмяняюцца прыцыпы кіраўніцтва і дзейнасьці арганізацыі, з улікам часу і абставінаў.*

3. *Кіраўніком Фронту застаецца сп. Пазьняк як бясспрэчны лідэр Беларускага вызвольнага руху.*

4. *Улічваючы эміграцыю кіраўніка Фронту, на яго ўскладаюцца тыя абавязкі, якія ён здольны рэальна і эфэктыўна выконваць.*

5. *Непасрэднае кіраўніцтва Фронтам ажыццяўляецца ў Беларусі.*

6. *Кіраўніку Фронту ў Беларусі, з мэтай пасьпяховага вырашэньня палітычных і іншых задач, прадстаўляецца права фармаваньня сваёй каманды.*

7. *Кіраўніцтва Фронтам ажыццяўляецца на калегіяльнай аснове.*

8. *Прадугледжваюцца мэханізмы рэальнага ўплыву кіраўніка Фронту, які знаходзіцца за мяжой, на прыняцьце рашэньняў.*

Зразумела, вярнуцца да гэтага мадэлі пасля зьезду цяжэй, чым да яго, але мажліва. І рашаючае слова тут могуць сказаць рэгіянальныя арганізацыі, «Малады Фронт». Канструктыўную пазыцыю займаюць і многія сябры «апазыцыі», у тым ліку сп. Вячорка. Не сумняваюся, што такія рашэньні, калі будзе ініцыятыва з боку Пазьняка, будуць прынятыя. Відавочна, што прапанаваная мадэль недасканалая і патрабуе дапрацоўкі і ўгадненьняў. Але час да зьезду ёсьць. Патрэбная толькі добрая воля, павага і давер.

Калі ўсё ж кіраўнік Фронту абірае падзел, то, з улікам абставінаў, ён павінен быць вельмі асьцярожны і прад-

мань. Безь зьявагі і «дурняў». Мяркую таксама, што для ўсіх сяброў Фронту, пры ўмове падзелу, павінна застацца магчымасьць, няхай фармальна, сяброўства ў любой з гэтых арганізацыяў, а асноўныя рашэньні, якія тычацца іх сумеснай дзейнасьці і прадстаўніцтва, прымаюцца на парытэтнай аснове.

Хачу асабліва падкрэсьліць, што ніякі працэс дыялёгу і канструктыўных зьменаў у Фронце немагчымы пры ўдзеле сп. Папкова. Разбуральная дзейнасьць гэтай асобы і яе прыхільнікаў павінна быць рашуча прыпынена, калі мы хочам захаваць арганізацыю.

Адносна суб'ектаў дыялёгу.

Чамусьці лічыцца, што такіх суб'ектаў толькі два. Умоўна кажучы, Пазьняк і Хадыка, альбо Пазьняк і Вячорка. Вельмі амбіцыйнае меркаваньне. Мяркую, што такіх суб'ектаў сёньня больш. Па-першае, гэта рэгіянальныя арганізацыі, роля якіх у Фронце значна ўзрасла. Узрос вопыт і аўтарытэт іх лідэраў. Фактам стала каардынацыя іх дзейнасьці. Невыпадкова, што падчас выбарчае кампаніі адпаведная праца была лепш арганізаваная ў шэрагу рэгіёнаў, чым у «цэнтры». Але камусьці падаюцца недарэчнымі ўзрослыя ініцыятыва і прэтэнзіі гэтых арганізацыяў. Высветлілася, што рост іх уплыву — рэч наагул непажаданая. Пачаўся брутальны ціск на структуры. Але кавалерыскія «наезд» вынікаў ня далі і не маглі даць. І на зьездзе рэгіянальныя арганізацыі сказалі сваё рашаючае слова. Скажуць яго і ў далейшым.

Па-другое, «Малады Фронт». Прапановы вывесці моладзь за межы палітычнае дзейнасьці і нашых спрэчак нерэальныя і шкодныя. Матывы такіх прапаноў відавочныя. Але, незалежна ад гэтых матываў, моладзь ужо сказала сваё слова ў палітыцы, і голас яе мацнее. Мяркую, менавіта яна здобудзе ў XXI стагодзьдзі нашу славу і незалежнасьць. Таму слова моладзі — важнае слова, да якога трэба прыслухацца.

Адносна мэханізму дыялёгу

Калі зацікаўленасьць у дыялёгу ёсьць, ён павінен пачацца неадкладна. Ініцыяваць яго павінен кіраўнік Фронту, правёўшы шырокія папярэднія кансультацыі і стварыўшы рабочыя мэханізмы. На пэрыяд правядзеньня дыялёгу павінен быць усталяваны мараторы на публічную крытыку і аднабаковыя дзеянні (пакуль што іншая сытуацыя). Канчатковыя рашэньні могуць быць прынятыя на сустрэчы ўсіх зацікаўленых бакоў канфлікту.

Паважаны Зянон Станіслававіч! Сёньня мы на раздарожжы. Ад Вас залежыць, які шлях абраць. Гэта цяжкі і адказны выбар, дзе нельга памыліцца. Давайце ж зробім яго разам.

Жадаю Вам посьпехаў і блаславеньня!

**Анатоль Фёдараў,
старшыня Магілёўскай
Рады БНФ**

Выбухі ў Расеі -- надзвычайнае становішча ў Беларусі

Дэкрэт Лукашэнкі № 36 "Аб некаторых мерах па папярэджанні надзвычайных здарэнняў пры правядзенні масавых мерапрыемстваў" ад 9 верасня бягучага году ўводзіць больш жорсткія правілы арганізацыі рэлігійных, спартовых, культурна-масавых ды іншых відовішчавых мерапрыемстваў, што праводзяцца ў спецыяльна не прызначаных для гэтага месцах, прымяняючы да іх палажэнні Закона "Аб сходах, мітынгх, вулічных шэсцях, дэманстрацыях і пікетаванні", а часам уводзячы і большыя абмежаванні.

Нарэшце Лукашэнка знайшоў час, каб пасля трагічных падзеяў у траўні гэтага году ўвесці дадатковыя меры, якія павінны зрабіць масавыя мерапрыемствы больш бяспечнымі. Менавіта на гэтым у першую чаргу і хацелася б засяродзіць увагу. Нагадаю, што ў лістападзе 1996 г. А. Лукашэнка сваёй Канстытуцыяй даў сабе магчымасць выдання актаў, роўных па юрыдычнай сіле закону, а часам яны

маюць нават і большую сілу. Па сваёй сутнасці, згодна з новай канстытуцыяй, гэтыя акты — дэкрэты — могуць быць двух кшталтаў: часовыя і выданыя на падставе дэлегавання парламентам спецыяльных паўнамоцтваў прэзідэнту. Сутнасцю права на выданне часовых дэкрэтаў зьяўляецца скрайняя неабходнасць, з чаго вынікае, што часовыя дэкрэты —

акты надзвычайныя. Але аналіз раней выдадзеных дэкрэтаў паказвае, што Лукашэнка не ўспрымае дэкрэты ні ў якой іншай якасці, апрача як вышэйшых актаў заканадаўства, якія афармляюць ягоную волю незалежна ад абгрунтаванасці скрайняй неабходнасці іх прыняцця. У дадзеным выпадку гэты дэкрэт якраз больш за ўсе падыходзіў па сваім змесце, сувязі з падзеямі, на рэгуляванне якіх ён накіраваны, да таго, для чаго насамрэч такі кшталт актаў існуе.

За час, які мінуў з моманту трагічных падзеяў, фактычна можна было падрыхтаваць законапраект, які б уносіў адпаведныя папраўкі ў законы. Да таго ж, вастрыня моманту часткова губляецца і праз тое, што надвор'е, якое б спрыяла правядзенню масавых мерапрыемстваў пад адкрытым небам, ужо мінула з

надыходам восені. А што тычыцца мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў памяшканні, то наўрад ці прапанаваныя меры бяспекі прынясуць нейкую карысць, хутчэй толькі ўскладняць і без таго іх досыць нялёгкае становішча. Магчыма, прычына гэткага спазьнелага прыняцця крыецца ў тым, што з-за агульнай загружанасці рознымі іншымі дэкрэтамі, гэты толькі зараз дачакаўся свайго часу. Нагадаю, што ягоны нумар — 36, з чаго вынікае, што калі ён быў выдадзены ў верасні, то прэзідэнт у сярэднім выдаваў па чатыры дэкрэты штомесяц, чым фактычна падмяняў заканадаўчую ўладу. Відавочна, калі б насамрэч на той момант для выдання гэтага дэкрэту была пільная патрэба, то ён неадкладна б з'явіўся. Відаць прычына — у баязні «гарачай восені».

Звяртаючыся да зместу дэкрэту, трэба адзначыць, што ён у першую чаргу прыраўноўвае рэлігійныя, спартыўныя, культурна-масавыя ды іншыя відовішчавыя мерапрыемствы, што праводзяцца ў спецыяльна не прызначаных для гэтага месцах, у памяшканнях і пад адкрытым небам, да мітынгаў, вулічных шэсьцяў і дэманстрацыяў, за некаторым выключэннем прымяняючы да іх тыя ж самыя правілы правядзення. Такім чынам, для арганізацыі якога-небудзь зь пералічаных масавых мерапрыемстваў неабходна падаць заяўкі ў адпаведны адміністрацыі раёнаў, а ў выпадку, калі колькасць удзельнікаў будзе больш за 1500 чалавек, то ў аблвыканкамы ці Менскі гарвыканкам. Пры гэтым адказ павінны быць дадзены, як і ў выпадку правядзення мітынгаў, сходаў і дэманстрацыяў, не пазней за пяць дзён да правядзення мерапрыемства. Такім чынам, квітка на канцэрты, спектаклі і да таго падобныя мерапрыемствы, якія праходзяць у спецыяльна не прызначаных для гэтага месцах, іх арганізатарам можна будзе прадаваць, толькі атрымаўшы адпаведны дазвол, ды і самі арганізатары, акторы, выканаўцы будуць ведаць пэўна аб будучым выступленні за пяць дзён перад ім. Што ж належыць разумець пад гэтымі спецыяльна не прызначанымі месцамі, відавочна, будзе вядома ў кожным канкрэтным выпадку ў залежнасці ад таго, хто ладзіць мерапрыемства. Ад гэтага нешматлікіх ахвотнікаў выступаць перад беларускай аўдыторыяй болей ня стане.

Што ж тычыцца магчымых месцаў правядзення мерапрыемстваў, то дэкрэт ставіць абмежаванні адносна

аддаленнасці месца правядзення мерапрыемства ад падземных пешаходных пераходаў і станцый мэтрапалітэну ня менш як 200 мэтраў. Такім чынам, ладзіць фестывалы рок-музыкі ў парку імя Горкага ўжо будзе немагчыма, як немагчыма і праводзіць шэсьці й набажэнствы вернікам касцёла святых Сымона і Алены, што на плошчы Незалежнасці. Дарэчы, і Сьвятадухаўскі сабор на Нямізе, дзе ладзіць службы сам мітрапаліт Філарэт, таксама знаходзіцца, здаецца, у забароненай адлегласці ад станцыі мэтрапалітэну, што павінна насцярожыць і яго. З гэтага гледзішча таксама трэба зачыняць і тэатар імя Янкі Купалы ды некаторыя іншыя месцы правядзення культурна-масавых мерапрыемстваў.

Наступны пункт 1.5 дэкрэту павінен «узрадаваць» уладальнікаў клубу (кшталту «Рэактару») і крамаў цэнтру Менску. У месцах правядзення масавых мерапрыемстваў і ў радыусе 500 мэтраў прылеглай да іх тэрыторыі рэалізацыя алькагольных напояў і піва забараняецца. Такім чынам, даўдзецца час ад часу зачыняць фірмовую краму «Крышталь», якая знаходзіцца з тылу канцэртнай залы «Мінск», прыпыняць гандаль півам і спіртнымі напоямі побач з тэатрам імя Янкі Купалы, у тым ліку і ў «Цэнтральным». У клубах і тэатрах падчас правядзення канцэртаў і спектакляў трэба будзе зачыняць бары і буфэты ці гандляваць у іх малочнымі кактэйлямі. Зазначу, што калі строга прытрымоўвацца гэтага палажэння, дык добрая частка гандлю алькаголем ды півам ў цэнтры гораду ў клубах ды барах павінна быць зачынена. Здаецца, гэта павінна было б усхваляваць улады, якія атрымоўваюць ад продажу гэтых напояў добрую частку грошаў у бюджэт, ды і сама культура піцця і баўлення за гэтым часу ў людных месцах трохі пойдзе на спад. Але ўлады гэта мала хвалюе, асноўны спажывец таннага алькаголю, які робіць асноўныя паступленні ў бюджэт, ня п'е ў клубах ды барах, а куляе свае чаркі недзе ў дварах ці ля піўных.

Як і іншыя акты, якія выходзяць з-пад пяра сучасных дзяржаўных органаў, дэкрэт мае неканкрэтныя тэрміны, няпэўна абмяжоўвае кола мерапрыемстваў, якія трэба адносіць да масавых (напрыклад, ці адносіць да іх выставу кошка альбо сабак), якія месцы трэба лічыць «спецыяльна не прызначанымі» для правядзення масавых мерапрыемстваў. Усё гэта дае

падставы чыноўнікам па-рознаму ацэньваць тыя ці іншыя мерапрыемствы і даваць свой дазвол на правядзеньне такіх мерапрыемстваў альбо не. Дарэчы, як паказваюць камэнтары, чыноўнікі, як і апазыцыянэры, магчыма, некарэктна трактуюць некаторыя пункты дэкрэту. Калі ўважліва прачытаць пункт 1.1 дэкрэту, то становіцца зразумелым, што размова ў дэкрэце ідзе толькі пра рэлігійныя, спартыўныя, культурна-масавыя ды іншыя відовішчавыя мерапрыемствы, называючы іх надалей па ўсім дэкрэце масавымі мерапрыемствамі і не кранаючы палітычных мерапрыемстваў. Але ведаючы добра нашу рэчаіснасць і троху няпэўны стыль сучасных норматываў, ад іх можна чакаць чаго заўгодна.

Дарэчы, усе вышэй азначаныя абмежаванні не кранаюць масавыя мерапрыемствы, якія праводзяцца па рашэнні дзяржаўных органаў у сьвяточныя дні і памятныя даты. Маўляў, якое ж дзяржаўнае сьвята ды без гарэлкі й піва, а выбары — бяз добрага буфэту ўвогуле не адбываюцца.

Абагульняючы, хацелася б заўважыць, што прыняцце гэтага дэкрэту хутчэй за ўсё мела на ўвазе дадатковыя інструменты рэжыму ў барацьбе з апазыцыяй, бо яму, відавочна, не даюць спакою рок-фэсты, культурныя ды спартыўныя акцыі, якія ладзяцца незалежнымі ад уладаў маладзёвымі ды іншымі арганізацыямі кшталту «Маладога Фронту». А час выдання дэкрэту быў прымеркаваны да наступлення восені як, магчыма, найбольш небяспечнага для ўладаў у сэнсе грамадзкай актыўнасці пэрыяду. На такія ж думкі наводзіць і той факт, што ўвечары таго ж дня, калі быў сапсаваны ў Маладэчне сіламі мясцовай міліцыі рок-канцэрт з удзелам гурта NRM, у цэнтральным парку «гораду сонца» адбылася дыскатэка, арганізаваная мясцовай філіяй БПСМ, якая прайшла без усялякіх эксцэсаў з боку ўладаў. Палітыка закучвання шрубак набірае абароты, уладам патрэбны татальны кантроль над усім, што можа быць скарыстана для выказвання думак, альтэрнатыўных афіцыйным; адным разам можна зачыніць і клубы, якія камусьці са «сваіх» ствараюць канкурэнцыю.

Анатоль Янушкевіч

Пастанова Союму Партыі БНФ

Зацьвердзіць дэлегацыю Партыі Беларускага Народнага Фронту для ўдзелу ў перамовах пры пасярэдніцтве АБСЭ аб паўнамоцтвах будучага парламэнту і свабодных, справядлівых выбарах у наступным складзе:

- Лявон Баршчэўскі
- Юрась Беленькі
- Віцук Вячорка
- Станіслаў Гусак
- Мікола Анцыповіч
- Мікола Пачкаеў

г. Менск,
11.09.1999 г.

Інфармацыйнае паведамленьне Союму Партыі БНФ

Союм Партыі БНФ інфармуе сяброў партыі, што распаўсюджаныя на працягу апошніх тыдняў распараджэньні Зянона Пазыняка аб адхіленьні Лявона Баршчэўскага з пасады выканаўцы абавязкаў Старшыні Партыі БНФ і аб прызначэньні асобнага зьезду Партыі БНФ прама супярэчаць Статуту Партыі БНФ і ўнутрыпартыйнай практыцы. Гэтыя распараджэньні і любыя спробы іх выканаць ня маюць юрыдычнай сілы і праўных наступстваў.

г. Менск,
11.09.1999 г.

Пастанова Союму Партыі БНФ

У адпаведнасьці з рашэньнем I Зьезду Партыі БНФ, пацьвердзіць, што праграмай Партыі БНФ зьяўляецца Праграма Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне».

г. Менск,
11.09.1999 г.

Пастанова Союму БНФ

Падтрымаць ініцыятывы правядзеньня акцыі пратэсту прафсаюзаў 30 верасьня і ўсеагульнай масавай акцыі пратэсту супраць нелегітымнага рэжыму, у абарону свабоды і незалежнасьці краіны 17 кастрычніка 1999 г.

г. Менск,
11.09.1999 г.

Вяртаньне у сучаснасьць

У Магілёве ў першы дзень верасьня адбыліся выбары гарадзкае Рады БНФ і яе старшыні. Ці не ўпершыню выбары гэтыя прайшлі ў поўнай адпаведнасьці са Статутам Фронту – з вылучэньнем упаўнаважаных ад суполак, пратаколамі і г.д. Натуральна, патрапілі абіраць кіраўніцтва найбольш арганізаваных суполкі. З другога боку, аднак, з тых 30 сябраў БНФ, што прыйшлі на сход, адпаведныя “мандаты” мелі толькі восем чалавек. Каб нікога не пакрыўдзіць, было вырашана спачатку правесці “дарадчае” галасаваньне па кандыдатуры старшыні Рады ўсім сходам, а самой Радзе рэкамэндаваць абраць сваім кіраўніком тую асобу, што набярэ большую колькасць галасоў.

Вылучаныя на пасаду былі трое: Віктар Абрамовіч, старшыня Рады БНФ Цэнтральнага раёну Магілёва, Андрусь Кавалёў, лідэр магілёўскага «Маладога Фронту» і Віталь Макаранка, намесьнік старшыні фронтовай Камісіі па прапагандзе і контрапрапагандзе, усе трое – дэлегаты VI зьезду БНФ. У выніку патаемнага галасаваньня за А. Кавалёва было пададзена 18 галасоў, за В. Макаранку – 9, за В. Абрамовіча – 1, несапраўднымі былі прызнаныя два бюлетэні. Такім чынам, наймаладзейшы за ўсіх дваццаціпяцігадовы Андрусь Кавалёў набраў 60 % галасоў. Рада, прагаласаваўшы, прыняла іншае

рашэньне – кіраўніком быў абраны В. Макаранка, а ягоным першым намесьнікам – А. Кавалёў.

Сёньня гэты вынік, пры якім наймаладзейшы набірае ўдвая больш галасоў, чымся абодва яго старэйшыя калегі, – заканамерны. На маю думку, ён ёсьць сьведчаньнем ня столькі якасьцяў прэтэндэнтаў, колькі тых працэсаў і настройаў, якія прасякнулі Беларускі Народны Фронт. Нашыя людзі стаміліся ад бясконцых паразаў Фронту, ад пастаяннага маральнага прэсынгу, ад абрыдлых ужо формаў працы. Нашыя людзі стаміліся ад кіраўніцтва, якое ня можа дамагчыся хоць нечага. Нашыя сябры прагнуць перамог. Як вынік – шарагоўцы Фронту шукаюць выйсьця, шукаюць альтэрнатывы – шукаюць здольных перамагаць. Таму на маладых глядзяць з надзеяй. Таму «Малады Фронт» шануюць і ў сталіцы, і ў нас. Таму на першыя ролі выходзіць новае пакаленьне палітыкаў – тых людзей, якія хочучь і ўмеюць дамагацца мэтай. Тых людзей, якія засьведчылі сябе актыўнымі дзеячамі. Тых, што ўмеюць працаваць сучаснымі мэтадамі, – сучасных лідэраў.

Фронт вяртаецца ў сучаснасьць.

Аляксей Колчын,
Старшыня Рады БНФ
Ленінскага раёну г. Магілёва

Аб’явы

17 верасьня ў Інтэрнэце на сайце «Хартыі’97» адбылася онлайнавая прэс-канфэрэнцыя намесьніка старшыні БНФ Віцюка Вячоркі. Чытайце стэнаграму па адрасе
<http://www.charter97.org/Conference/Archive.asp>

Падпіска на «Адважнае сэрца»

Абвешчаецца падпіска на славеты фільм з удзелам Мэла Гібсана «Адважнае сэрца». Кінастужка адлюстроўвае гераічную барацьбу шатляндзкага народу за незалежнасьць сваёй краіны. Фільм дубляваны па-беларуску. Касэты з запісам – 2USD, запіс на касэту – 1USD, перасылка 50 тыс. BYB.

Даведкі па тэлефоне ў Менску: 2701801 (х.), 2134352 (с.).
Адрас для ліставаньня: 220107, Менск, а/с 150, Віталь Станішэўскі.

Навіны
РАДАЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

№ 6, верасень 1999 г, наклаг 299 асобнікаў
Распаўсюджваецца бясплатна на правах
унутранай дакумэнтацыі.

У нумары скарыстаная выява Пагоні з тытульнага аркуша Статута Вялікага Княства Пімоўскага 1588 г.

Адрас для ліставаньня: 220006, Менск, а/с 27

E-mail: bpf_news@politician.com

в.а. рэдактара Віктар Івашкевіч